

Obyvatelstvo

Mongoloidní rasa, cca 130 mil. obyvatel, hrdí na své tradice, pro cizince je těžké se mezi ně včlenit

Hlavní město: TOKIO

Další města:

Jokohama, Osaka, Nagoja, Nagasaki,
Hirošima, Sapporo, Kobe, Kjoto, Nagano, ...

Další japonské zajímavosti

- ❑ **BONSAJE** - miniaturní stromky
- ❑ **IKEBANA** - je japonské umění aranžování květin
- ❑ **SAKURA** - je japonský název stromu třešně
- ❑ **SAKÉ** – rýžové víno
- ❑ **KIMONO** – tradiční oděv
- ❑ **GEJŠA** - společnice na večírcích (zpěv, tanec,..)
- ❑ **KONKUBÍNA** – vydržovaná milenka, téměř
stejně postavení jako manželka

SAMURAJ - je středověký japonský bojovník, známý především svoji oddaností.

Pro samuraje byla vždy nejdůležitější čest. Například v boji nebylo pro samuraje nejhorší zemřít, ale padnout do zajetí. Takový samuraj vždy radši požádal věznitele, aby si mohl vzít život a provést tradiční SEPPUKU (známější je neslušné označení harakiri).

KATANA je druh JAPONSKÉHO MEČE používaného od 15. století, byla nošena samuraji

KAMIKAZE - jednomístná letadla se sebevražedným posláním v 2.sv. válce , česky to znamená *božský vítr*

Sport

- ❖ judo
- ❖ karate
- ❖ sumo
- ❖ aikido

NÁBOŽENSTVÍ

Šintoismus (54%) - vztah člověka a přírody,
božstva jsou duchové neboli kami → duše zemřelých,
které se skryly v okolní přírodě, postupem času se
označovaly jako posvátné síly, které působí buď dobro nebo
zlo.

Lidé vyhledávají kami při každé příležitosti před cestou,
zkouškou, svatbou, nemocí,...Na místech výskytu kami se
stavějí svatyně, před ní jsou posvátné brány - torie

Buddhismus (40%)

**Specifikou Japonska je, že většina lidí se hlásí k oběma
hlavním náboženstvím.**

NĚCO NAVÍC...

JACÍ JSOU

JAPONCI...

- disciplinovaní, zdvořilí, nedávají najevo své pocity, potrpí si na formálnost a formality, na oblečení
- při vzájemném setkání → pozdrav – vzájemné představení se – výměna vizitek – lehká konverzace o cestě, počasí,... pak teprve důležité
- tradiční japonská etiketa velí partnerovi neodporovat, nežertovat, neplácát po zádech, nechválit
- uznávají vertikální společnost – vztahy nadřízeného a podřízeného, mladšího a staršího → úcta ke stáří zdvořilosti (jako u nás Vy a ty) mají mnoho stupňů, všechny slovní druhy, způsob mluvy
- jsou velice skromní – málo boháčů – šetří
- pracovití - 55 h týdně - přesčasy - netroufnou si odejít ze zaměstnání před svým šéfem
- neberou si dovolenou, ignorují svátky ,volna
- mnoho času ale stráví nekonečnými poradami a konzultováním každé drobnosti, potrpí si na formality, vyplňují neustále formuláře, důkladnost, pořádek, telefony jsou všude

Žena obouvá svému muži bačkory

"Vodit manželku do společnosti je jako nosit přesnídávku do hostince." (japonské přísloví)

V obchodním světě mají ženy podřadné postavení, v politice se některé už prosadily. Jejich postavení je stále tradiční.

Po svatbě se věnují rodině a výchově dětí, do práce se vrací až po odchodu dětí z domova. Rodinu živí muž, jeho postavení je navenek takřka neotřesitelné. Je stále ještě velmi běžné (a pro evropského návštěvníka těžko stravitelné), že manželka svému muži nazouvá i bačkory, naopak on v domácnosti takřka nepomáhá, jeho role je vydělávat peníze a živit rodinu. Ke všem ostatním ženám jsou však Japonci velmi galantní.

Bydlení

Tradiční japonské domy musí odolávat živlům, ale jsou méně pohodlné, jsou lehké, vzdušné, ale v zimě se netopí – ohřívadlo pod stolem – nohy v teple, jinak chladno

Přezouvání a tatami

Japonská domácnost se liší od evropské nejen svou miniaturností (závislou samozřejmě na výši mužova výdělku), podlahou přikrytou rohožemi tatami, na které se nesmí vstoupit ani v pantoflích, ale především posuvnými širokými dveřmi a okny z dřevěných mřížek vylepených matným papírem. Těmito dveřmi se dají propojit celé pokoje a vytvoří se tak alespoň iluze většího prostoru. Příbytky jsou stavěné pro jednu generaci.

Sedí se na zemi

V domácnostech se běžně sedí na polštářích na zemi, nohy složeny pod sebe. Většina cizinců tak nevydrží sedět dlouho, japonští hostitelé pak tolerují i natažené nohy a opření o zeď.

Postele v našem slova smyslu jsou zatím hlavně v hotelech (nebo nevěstincích), v japonských domácnostech se většinou spí na rohožích tatami nebo na obyčejných matracích.

Japonsko je zemí zvýšené seismické činnosti, a tak se i při stavbě domů a veřejných budov musí počítat se zemětřesením.

VÝCHOVA

Cesta k úspěchu = nutné vzdělání, děti jsou od malička vedeni k soutěživosti, konkurenční společnost, je jim dovoleno doma naprosto všechno kromě ničení majetku – prý se to vyplatí - vyřádné děti se umějí chovat ukázněně, když je to třeba

**Přijímací zkoušky se dělají i do mateřských školek
Škola - ve škole tráví většinu času, sami si školu uklízejí, vyzdobují,...**

VÍCE

Školáci a uniformy

V Japonsku děti školou povinné musí nosit uniformu. Každá škola si vybere svůj design. Jedná se ale o decentní uniformy tmavších barev, často doplněné kravatou. Dívkám mnohdy nechybí krátké nabírané sukýnky doplněné podkolenkami, bílá košile, kravata a sako. Chlapci jak jinak než v kalhotách či kraťasech, košili, kravatě a saku. Elegantní boty nesmí chybět ani chlapcům, ani dívkám.